

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שֶׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

טו תשרי

אמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחאי: "אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גניזו אלא אוצר של ידאת שמים שנאמר (ישעיה לג) ידאת ה' היא אוצרו (ברכות לג) ובלי למוד תורת הסוד אי אפשר להגיע לטפת ידאת שמים".

ספר זוהר שולחן ערוף שיחב"ר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דָּף הַיּוֹמִי

והוא: זוהר ושלחן ערוף מחולק לשלש שנים
ללמוד דף זוהר ושלחן ערוף היומי עם דף גמרא היומי

קובץ ראשון לחדש תשרי

פסק משה רבנו ע"ה:
בספר הזוהר נצא
מהגלות ברחמים

"כי לא תשכח
מפי זרעו" הם
אותיות יוחאי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוף

להתקדש? צריך בלי אחד למטה וכלי אחד מלמעלה, כדי שיתקדש מאותו שלמעלה, ואותו שלמטה שיושב בהמה שטמאה בו. וזה הכלי לקבל טמאה, וזה להתקדש ממנו. זה ברוך וזה ארור. ולא צריך לשפך בבית את אותם מים של הזהמה, שלא יקרב אליהם איש, שהרי בהם מתבנסים הצד שלהם, ויכול לקבל נזק מאותם המים הטמאים.

ועד שיעבר הזהמה מידו לא יברך, ובארנו. ומשום כך, בטורם יקדש האדם את ידיו בבקר, נקרא טמא. בין שהתקדש, נקרא טהור. ומשום כך אל יטל אלא מיד שנטהרה בראשונה, שכתוב (במדבר ט) והזהר הטהור על הטמא. זה נקרא טהור, וזה נקרא טמא. משום כך בלי אחד למעלה וכלי אחד למטה, זה קדוש וזה טמא. ואסור לעשות דבר עם אותם המים, אלא צריך לשפך אותם במקום שאנשים לא עוברים עליהם ולא ילין אותם בבית, שהרי בין שנשפכו בארץ, רוח הטמאה נמצאת שם ויכולה להזיק. ואם חפר להם מדרון תחת הארץ שלא יראו – יפה. ולא יתן אותם לנשים מכשפות שיוכלו להרע בהם לבני אדם, משום שאותם המים שהתקללו, והקדוש ברוך הוא רוצה לטהר את ישראל שיהיו קדושים, שכתוב (יחזקאל לב) וזרקתי עליכם מים טהורים מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.

שולחן ערוף

- ד. אפלו מי שנמל ידיו, לא ימשמש בפי הטבעת תמיד, מפני שמביאתו לידי תהתוניות. ולא יגע במקום הקנה, שמשמוש היד מזיק לחבורה.
- ה. לא יגע בגיגית שכר, שמשמוש היד מפסיד השכר.

שלא נטל ידיו, שהרי המשיך עליו אותו רוח טמאה ונטמא. ויש רשות לרוח הטמאה הזו לשרות בכל מקום שנמצא רשם מצדו. ולכן לא יטל אדם ידיו ממי שלא נטל ידיו, משום שהמשיך עליו אותו רוח טמאה וקבלו זה שנטל מים ממנו, ויש לו רשות לשרות על האדם.

שולחן ערוף

- ב. ידקדק לערות עליהם מים ג' פעמים להעביר רוח רעה ששורה עליהן.
- ג. לא יגע בידו קדם נטילה לפה, ולא לחטם, ולא לאזניים, ולא לעיניים.

זוהר שולחן ערוף

בזוהר פרשת וישב (קפד:) – רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים כו) ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'. הפסוק הזה בארונה. אבל בא ראה כאן את סוד הדבר, שהרי אין לך אדם בעולם שאינו טועם את טעם המות בלילה, ורוח הטמאה שורה על אותו הגוף, מה הטעם? משום שהנשמה הקדושה מסתלקת מן האדם ויוצאת ממנו, ועל שהנשמה הקדושה יוצאת ומסתלקת ממנו, שורה רוח של טמאה על אותו הגוף ונטמא.

בשהנשמה חוזרת לגוף, עוברת אותה הזהמה, והרי נתבאר שבידי האדם נשארת זהמת הטמאה, ועל כן אל יעביר ידו על עינו, משום שאותה רוח הטמאה שורה עליו עד שנוטל אותם, וכשנוטל ידו בראוי, אז מתקדש ונקרא קדוש. ואיך צריך

אם לא לומדים תורת הסוד, צועקים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל", ואין קול פלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וב"מ תיקוני זוהר תיקון מ"ג)